

Redacțiunea, Administrațiunea, și Tipografia.
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisori nerăzuite nu se primesc. — Manuscrise nu se returnează.
INERATE se primesc la Administrațiunea în Brașov și la următoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: M. Duker, H. Oppel, Schickel, A. W. H. Oppel, Nachfolger; în Budapesta: A. V. Goldberger, E. Kisten; în București: Agenția Havaș, Succursale de România; în Hamburg: Karoys & Leemann.
Prețul inserțiilor: o serie garzon pe o coloană 8 or. și 80 or. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifar și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o serie 10 or. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta” iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumără la toate oficiile poștale din țară și din afară și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare, Târgul Inului Nr. 30: stagiu I: pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu dușul în casă: Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un exemplar 6 or. v. a. sau 15 bani. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 142. Brașov, Vineri, 28 Iunie (10 Iulie) 1896.

Nou abonament

GAZETA TRANSILVANIEI

Cu 1 Iulie 1896 st. v.

se deschide nou abonament la care invităm pe toți amicii și prietenii noștri.

Prețul abonamentului

Pentru Austro-Ungaria:

pe un an 12 fl.
pe șase luni 6 fl.
pe trei luni 3 fl.

Pentru România și străinătate:

pe un an 40 franci
pe șase luni 20 „
pe trei luni 10 „

Abonarea se poate face mai ușor prin mandate poștale.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei”.

Catolicii unguri și naționalitățile.

Congrese peste congrese. După dascălii „liberali” dela școlile de stat, cari suflă în cornul guvernului, s’au intrunit în Budapesta dascălii dela școlile catolice ungurești, cari stau sub protectoratul episcopatului catolic.

Alaltăeri s’a ținut mare ședință a primului congres al învățătorilor catolici, care s’a inaugurat sub patronajul episcopatului catolic. Deschiderea congresului i-a premers sfârșirea noului steag milenar al dascălimei catolice, la care a luat parte și ministrul de instrucțiune Wlassics, care bătând la rîndul său un cui în steag, dișe, că „cea mai mare putere a statului este adevărata religiozitate”.

Acastă sentință corăspunde și vederilor exprimate în ședința congresului, dér se vede, că membrii lui n’au încredere în direcția, prin care guvernul vré să asigure ađi statului această putere a religiozității, căci discursurile, ce s’au ținut, sunt pătrunse de spiritul de luptă în con-

tra curentului de față, când gîndurile sînt în direcția religioasă.

Nu voim însă să ne ocupăm de această parte a nisuițelor dascălimei catolice maghiare, ci ceea ce ne interesează pe noi este opozițiunea hotărîită, ce-o făcură ei deja în prima întrunire tendințelor guvernului unguresc, de-a prefăce școlile confessionale în școlile de stat. Ei dișe, că scopul nisuițelor acestora în împrejurările de față nu pôte fi altul, decât a delătura din școlile crescerea religioasă.

Acăsta vré s’o împedee dascălimea catolică până atunci, până când statul nu va da garanță, că elevii școlilor de stat vor fi crescuți în direcția religioasă.

Intr’o vorbire lungă și mult aplaudată, canonicul Fr. Komlossy, inspector superior școlar confesional al diecesei Strigoniului, a variat tema de mai sus și a declarat, că catolicii nu pot nici decum comsimți la prefăcerea școlilor în școlile de stat, deoăre-ce ei consideră școla ca „*an-nexum eclesiae*”.

Caracteristic este însă și de mare interes pentru noi, cum a căutat acest canonic ungar să dovedăcă, că nu este nici o cauză pentru prefăcerea școlilor confessionale catolice în școlile de stat nici din punctul de vedere patriotic.

„La catolici”, dișe între altele Komlossy, „nu există naționalitate. Ce este catolic în Ungaria trebuie să fiă maghiar, de aceea e foarte trist, că de exemplu atunci, când e vorba de regularizarea naționalităților, deși loviturile sunt îndreptate contra altora, trebuie să ne vătăm noi, pentru-că indirect totuși pe noi ne lovesc”.

Ceea ce bate la ochi în aceste cuvinte este împrejurarea, că prelatul catolic admite indirect, că din punct de vedere patriotic pôte să fiă justificată, de pildă, prefăcerea în școlile de stat a școlilor confessionale nemaghiare.

Mai bine neclarifică în privința cară diarul catolic „Alkotmány” din cestiune dișe:

„Nu la prefăcerea școlilor catolice în școlile de stat să se gîndăcă guvernul, ci să transforme în școlile de stat școlile acelor confesiuni, cari sunt dușmanii ideii de stat și ai iubirei de patriă și pe al căror drapel este inscrișă ca devisă trădarea de patriă”.

Va să dișă catolicii unguri ne dau pe noi, Nemaghiarii, legați în mâinile lui Wlassics, să facă cu noi ce va vré, numai școlile lor să și-le salveze.

Acăsta este foarte semnificativ tocmai acum, în prējma campaniei electorale, când agitatorii partidei populare promit marea cu sarea naționalităților, deă vor vota pentru candidații lor.

Pentru astădi ne mărginim la constatările de mai sus și întrebăm numai, cum rămăne cu comuniunea, ce-o fac de-atăta timp acum episcopii noștri români uniți cu episcopatul catolic unguresc, când canonicul preposit al Strigoniului vine și declară în fața congresului dascălimei catolice din Pesta, că în sinul catolicilor din Ungaria nu există naționalitate, și că tot ce este catolic în Ungaria trebuie să fiă maghiar?

Socialiștii contra lui Ugron.

Față cu gălăgia, ce-o face Ugron prin infăcăratele sale pledoarii pentru sufragiu universal, noi ni-am spus părerea la timpul său. Am diș, că totul e numai o apucătură, cu scop de-a lua ascuțitul internațional al mișcărilor socialiste și de-a le atrage în ogașia mișcărilor de maghiarizare.

În presupunerea noastră am avut dreptate. Socialiștii, cari înși-și s’au convins acum de apucăturile viclene ale lui Ugron, din infăcărați aderenți ai acestuia, cum se deciaraseră la început, au devenit astădi de-odată cei mai mari dușmani ai lui.

În meținourile honorale, ce le-a ținut până acum și între cari oulmea a format’o cunoscutul meeting împreună cu părueli strajnice dela Budapesta, Ugron nu spusese încă, ce înțelege el sub sufragiu universal. Numai mai târziu au aflat socialiștii, că eseroitarea dreptului universal de alegere Ugron o condiționează dela cunoscerea scrierei și a cetirei.

Să înțelege, sub scriere și cetire Ugron înțelege scrierea și cetirea în limba maghiară. Va să dișă, după programul lui, numai aceia s’ar pôte bucura de drept electoral, cari au învățat în școlile unguresci. Ajuși până aci, de sigur ei ar trece un pas și mai departe și ar dișe, că numai acei cetățeni pot usa de drept electoral, cari sunt crescuți în spirit național unguresc.

Cu alte cuvinte, Ugron și partida sa ar voi să facă din cel mai fundamental drept constituțional un mijloc de maghiarizare, reducând pe cetățenii nemaghiari ai statului la adevărate parii. De aci se și explică împrejurarea, că Ugron a putut în timp scurt să găsească pentru programul său așa teren larg printre Maghiari. Nu era adevăra vorba de ore-cari principii de dreptate și umanitate, după cum voia Ugron să prezente luorul înaintea lumii neorientate, ci fondul întregii lui acțiuni era de-un caracter egoist, propriu șovinistilor maghiari.

Dér porniri de felul acesta nu se uniau cu principiile mișcărilor socialiste, ori-cât de radical ar fi și ori-cât de ab-dominale s’ar păré, sunt totuși superioare vederilor înguste și pline de egoism ale unui Ugron și soții săi. Ei vor un sufragiu universal, în sensul ca fiă-care bărbat și fiă-care femeie, care a împlinit 21 de ani, să se pôte bucura de drept electoral activ și pasiv. Acesta este un punct principal al programului lor și de neenumerat’ori l’au accentuat în toate adunările socialiste. Acăsta o soie Ugron foarte bine și, deă n’ar fi ămbiat cu măța în sac, ar fi căutat chiar dela început să se lămurăcă cu socialiștii.

Dér Ugron a voit să-i tragă pe sfără pe socialiști, — lucru ce însă nu i-a succés. Observând acestia planurile lui, i-au întors spatele și astădi îi sunt cei mai de-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Mihail Kogălniceanu.

De Angel Demetriescu.

Generațiunea dela 48, care numără așa de puține talente și așa de multe mediocrități, atâtea figuri artificiale și reputații de carton, și așa de puține personalități adevărate și sincere, cei mai mulți mimi, — a avut doi omeni într’adevăr mari, cari fuseseră ca o splendore a românismului, în mijlocul unei generații de obscuranți: Nicolae Bălcescu și Mihail Kogălniceanu. O mörte timpurie răpi de Bălcescu înainte de a fi dat țării sale toate comorile minții și inimei lui, înainte de a fi sfârșit frumösa sa scriere asupra lui Mihail Viteazul. Kogălniceanu a trăit mai bine de două generații întregi; a luat parte la toate evenimentele epocii sale; a jucat un rol de căpetenie în toate momentele marcante ale vieții noastre publice, întipărind asupra celor mai multe din ele stampila puternicei

sale personalități; a dat tot ce putea de „țerișorii” sale, pentru ca să putem prețui adincimea isvörelor inteligenței lui, întinderea activității și țesătura caracterului său, — în scurt, ca să putem determina luminösa traectorie a fecundei sale cariere, ca să calculăm energia impulsunii sale primitive și valörea factorilor, cari au făcut să devieze acest meteor dela adevărata sa cale.

Fiind-că activitatea lui Kogălniceanu s’a desfășurat mai ales în arena așa de aprinsă a politicii; fiind-că isbändile sale au fost căștigate după lupte crăncene în contra unor adversari înverșunați; fiind-că în acăstă luptă patimile se deslăntuesc mai mult decât în ori-care altă și ies din orbitele lor firesci; fiind-că, în acăstă încordare uriașă a omului pentru victorie, armele cele mai sigure sunt cele mai căutate și mijlocele cari duc mai iute la țintă sunt considerate ca cele mai bune — Kogălniceanu s’a lăsat adesea a fi tirat de impetuozitatea temperamentului său, de setsa sa pentru isbändă, de ardörea sa pentru rea-

lisarea unei idei. Căoi el era una din acele naturi titanice, cari se aruncă d’acurmezii carului Fortunei și voeces să-i imprime o nouă direcție, fără să ție sémă de colosalele roți, ce pot trece peste cadavrul lui. Neapărat, în aceste străduințe contra contimporanilor săi, detractorii nu l’au cruțat, invidia nu l’a uitat, dér nici admiratorii sinceri și panegiristi interesați nu i-au lipsit. Rănila erau prea recente, beția victoriei și sonoritatea recompenselor prea convingătoare, pentru ca în mijlocul lor să se mai audă glasul dreptății.

Pentru esacta prețuire a unui mare număr de lucruri, se cere neapărat öre-care depărtare de dăsele. De pe virful Caraimanului, ținutul de jur împrejurul lui se pôte privi în totă splendörea și frumöșea sa, pe când uriașul masiv nu pôte fi văduț în condițiuni așa de priincioase pentru sine. Înălțimea și majestatea sublimă a muntelui, minunata lui arhitectură și varietatea formelor sale se pot judeca numai de acela, care-l privește dela o öre-care depărtare. Viețele persönelor și eve-

nimentele istorice sunt supuse la aceleași legi de perspectivă, ca și mărețele privești ale naturii. Precum este de neapărată trebuință o depărtare în spațiu pentru înțelegerea lucrurilor, de asemenea este necesară o depărtare în timp pentru înțelegerea ömenilor mari și a epocii lor. Evenimente, cari au fost imperfect seu greșit înțelese de contimporanți, au fost adesea pe deplin și drept judecate de ömeni din generațiunea următoare. Evoluțiunile întunecoöse și tainice pentru noi vor fi limpești și lămurite pentru copiii noștri. De aceea, nici-unul din cei alcătuiți de argilul mării nu trebuie să se témă că va uitat seu réu prețuit până în cele din urmă. Curentul timpului, care țiresce ou sine atâtea s’răluoiri efemere nu va șterge numele lor. În ori ce om mare, dișe Carlyle, este o divinitate ce nu îmbătrănesce. Curgerea timpului face să ne apară chipul său în adevărata lui lumină și cu adevăratele lui calități.

Contimporanilor nu le era cu puțință să vadă pe Kogălniceanu în realitatea fiin-

clarați adversari. Într'unul din meetingurile mai noue, socialiștii au votat un proiect de rezoluțiune, în care se dice între altele: „Condamnăm tendința meetingurilor dela 18 și 25 Iunie, care voesc să schimbe nedreptatea vechiă cu o nedreptate nouă și în locul nedreptății și a restricțiunilor vechi să introducă nedreptăți și restricțiuni noue”. Tot-odată se provoacă membrii partidei socialiste, ca să ese din comisia de-o 100 (ce se alesse într'un meeting anterior, având însărcinarea de-a presenta camerei cererile lor), și să pornescă „o mișcare independentă și plină de putere în interesul introducerii sufragiului universal și secret”.

Cu alte cuvinte, lui Ugron i-s'a dat acum o strălucită ocaziune pentru a se convinge din experiența proprie, minciuna poți prânzi, dér de oinat nu oinez!

Ungurii și Bulgarii.

Într'un articol de fond din numărul său ultim „Pester Lloyd” se plânge asupra politiciilor din Sofia. „Aceștia”, dice numita fiică, „fac ați pretutindeni numai treburile politice rusești, firesce și acolo, unde în Petersburg nici nu se gândesc la serviciile Bulgarilor, ba chiar și pe teremul unde supunerea lor aduce pagube evidente principatului. Un astfel de cas aflăm de pildă în tractările pentru convențiunea comercială, ce se urmăză acum de 4 ani între Austro-Ungaria și Bulgaria cu mai mare paciență decât folos. Tote foile din Sofia, fără deosebire de partidă, prădică ați războiul vamal cu monarchia noastră, care firesce, va aduce cu sine cu timpul o asemenea procedere și față cu celelalte state apusene.

Decă Bulgarii privesc deja acum țera lor ca un stat industrial, decă ei cred, de a eși la cale mai bine și mai ieftin cu importul din Rusia, decât cu al nostru, și cu articuli de industriă germană sau engleză, atunci ei se amăgesc pe sine. Chel-tuielile acestei amăgiri le vor plăti înșiși Bulgarii, cum s'a mai întâmplat de mai multe-ori în Statele balcanice în asemenea situațiuni. În tot cazul e foarte caracteristic, că într'o țera, care nici nu ar fi îndreptățită să incheie convențiuni comerciale cu alte state independente fără aprobarea înaltei Porți, că într'o asemenea țera se vorbesce atât de umflat și de nemodest de războiul vamal cu noi și cu alte mari puteri.”

SCRILE ȚILEI.

— 27 Iunie.

Deschiderea Porților de fier. Pentru deschiderea solemnă a Porților de fier se fac pregătiri mari. Majestatea Sa monarhul și suita va călători dela Orșova până la Porțile de fier cu o corabiă, la a căreia decorare princiară se lucrăză acum. Corabiă monarhului va fi urmată de alte co-

rații, cari vor aduce pe oșpeti. ntre acestea se dice, că vor fi și câte-va răbii române și sârbesci. Se asigură, că jestatea Sa Regele României, care pestelună de zile va pleca la Ragaz, reîntorcându-se de aci, va merge să asiste la inaugurarea lucrărilor dela Porțile de fier, unde va afla și regele Serbiei și Prințul Hağariei. În luna lui Septemvrie monarhul nostru va reîntorce visita Regelui român, petruend câte-va zile la Sinaia.

—o—

Cap de cal, ori de Jidan? Municipiul orașului Kaposvár a adus țilele acestea o hotărîre, despre care nu credem să potă constata câți filosofi în lume, decă își află ea sorgintea într'un cap de oal, ori de Jidan. Una din două însă de sigur, că tredinatară. Lucrul adecă, după cum spune fiica ungurească „Kaposvár” stă tocmai așa, că membrii municipiului comunei au votat fostului lor primar, jupânului Németh Ignác, o recompensă pentru merite în sumă de 3000 fl. După asta a eșit însă la ivelă, că „meritul” fost-primar prin defraudări și neglijență în oficiu a păgubit orașul, făcându-se chiar și arătări criminale în contra lui. Dér ascultați și vă mirați, căci povestea încă nu e isprăvită: În fața acestor descoperiri, isteții membrii ai comunei s'au grăbit a lua numai decât măsuri de precauțiune, hotărînd, ca din premiul de 3000 fl. să se rețină 1200 fl.! și acestea s'au întâmplat la o miă de ani dela venirea Ungurilor din Asia și 1896 de aci dela nascerea Mântutorului!

—o—

Papakosta și soții săi. Peste câte-va zile renumitul spărgător de casse Papakosta și soții săi vor face un mare turneu prin mai multe state ale Europei. În acest turneu însă, după cum se vede, nu vor fi însoțiți și de vrednicul lor soț Affendakis, care fugind diu temnița procuraturii din Budapesta, n'a mai putut fi prins până ați. Curând după fuga lui Affendakis, soțiilor rămași în temnița li-s'au anuțat sentința Curiei, prin care Dimitrie Papakosta și Mateo Stahlis sunt osindiți la câte șese ani temniță, ér Ristic-Priboiac este achitat. Dér cu această bandă de spărgători de casse mai au de-a se achita și alte state. În scopul acesta, în sensul unei inveniți internationale de mai nainte, spărgătorii de casse, îndată după ridicarea la valorea de drept a sentinței forurilor unguresci, va să dăie înainte de a-și începe osândă în temniță; vor avé să fiă trimiși într'o anumită ordine pela tribunalele diferitelor state, ca să-i judece și acolo. Mai întâi vor fi trimiși la Viena, unde vor fi trași la răspundere pentru 14 casuri de spărgere, comise în Viena, Graz și Praga; de aci vor fi trimiși la München, apoi la Darmstadt. După ce vor fi judecați în toate aceste locuri, își vor începe pe rând osinda, mai întâi în Ungaria, apoi în Austria și așa mai departe. Vor trece, de sigur, 20—25 de ani,

până vor isprăvi cu toate temnițele. Franția încă ar fi avut o mică răfuială cu ei, dér fiind-că iar fi venit prea târziu rëndul, s'a arătat mai generosă și a renunțat a-și mai face de lucru cu coconul Papakosta și soți.

—o—

Productul aurului în Transilvania. În minele dela Ruda în luna Iunie s'a produs 83.471 grame aur brut, 6.500 gr. aur topit. Intreg productul din anul acesta este de 660,567 gr. față cu 549,571 gr. din anul trecut.

—o—

Cununia religioasă a d-rei Lucreția N. I. Popea, fiica d-lui Neagoe Iacob Popea, econom în Satlung, cu d-l Ion Munteanu, din Buzeu, va avé loc Dumineca vițore la 6.000 m. în Biserica Adormirii Maiesincerele noastre urări de fericire tinerei părechi!

—o—

„Pomul verde” este unul dintre cele mai elegante oteluri în Brașov, având cea mai frumoasă grădină, un pavilion de sticlă mare și frumos, mulțime de odai elegante, mâncări și bături foarte bune. Actualul posesor al otelului, d-l G. Sorea, își dă totă silința pentru a căștiga mulțămirea oșpetilor și a susține buna reputațiune a acestui elegant otel. Avis oșpetilor, cari vin la Brașov!

Situațiunea bisericei sârbesci.

„Budapesti Hirlap” primesce dela un compatriot Sârb un articol, privitor la starea, în care se găsece biserica sârbescă sub guvernul lui Banffy.

Guvernul Banffy, se dice în articol, din nou aruncă asupra bisericei sârbesci cele mai necruțătoare insulte. Din cauza acesta nici-odată biserica sârbescă nu s'a aflat într'o situațiune atât de nesigură, ca acum. Locul constituției bisericesci l'a ocupat ați arbitriul și volnicia, ér biserica sârbescă nu mai e guvernată ați de organele chiamate ale ei. Imprejurarea acesta face, ca cei mai leali credincioși ai bisericei să privesc cu îngrijire extra-ordinar de mare asupra sorții bisericei lor.

Coloman Tisza a fost primul, care a inveninat viața internă a autonomiei bisericei sârbesci, punând în conflict pe poporul sârbesc cu hierarchia sa, ca ast-fel pe ruinele autonomiei bisericei fiă-care să-și caute interesele sale de partid și de putere.

Această politică o urmăză astăți Banffy. El se provoacă la ingerința neîndreptățită a predecesorului său Tisza, ca la casurii de precedentă, și la dreptul suprem de inspecțiune din partea statului, pentru a zădărnici autonomia bisericei sârbesci. În toate statele constituționale ale Europei, dreptul suprem de inspecțiune al statului față cu bisericile se presentă și esericiă ca un drept negativ, ér nu pozitiv. Cu toate astea Banffy, în ordinațiunea mai nouă dată de el în cesiunea convocării congresului sârbesc, îi asigură pe Sârbi, că orga-

nizarea definitivă a autonomiei bisericei lor se va face exclusiv numai între marginile dreptului suprem de inspecțiune din partea statului, ceea ce va să dăie: după porunca și plăcerea lui Banffy.

Apoi numirea arhimandritului Zmejanovici ca administrator al episcopatului de Verșet s'a făcut fără scirea patriarhului Brankovici; noul episcop al verșetului a depus jurământul în mânele monarhului fără scirea și participarea lui Brankovici; episcopul Nikolici a fost decorat fără măcar de-a înscința pe patriarh: acestea și altele asemenea lor dovedesc în de-ajuns, că ați în adevăr biserica sârbescă nu se mai guvernăză de organele chiamate ale ei și autonomia bisericei lor nu e respectată nici cât mei puțin.

„Nu ne trebuie școlă de stat! Jos Zsilinsky!”

Deputatul dietal și secretar de stat în ministerul de culte și instrucțiune publică, Dr. Mihail de Zsilinsky a pătito cu propagația sa pentru școlile de stat. Făcând adecă o inspecțiune în comunele din cercul său electoral, Zolyom, după-ce și-a fost dat sêma inaintea alegătorilor săi, ajunge și în comuna Gyetva însoțit de președintele partidei guvernamentale Dr. Stefan Huszagh și de inspectorul școlar Iosif Lieber. Secretarul de stat merse cu acești domni la casa comunală, unde a fost citat și pe primarul satului ca să discute cu el afacerea prefacerii școlii sătesci în școlă de stat.

Pe când convorbea cu primarul mulțime mare de omeni se adunară inaintea primăriei. Unul din conducători intră în odaie și declară secretarului de stat spăriat, că decă va voi să-și realizeze planul față cu școlă, ca să o prefacă în școlă de stat, poporul va slunga din sat pe toți învățătorii acestei școli.

Pe când Dr. Zsilinsky își da silința să mulcomescă pe omul iritat, mulțimea de afară striga: „Nu ne trebuie școlă de stat. Jos Zsilinsky!” și stăruia să intră la primărie. Vădând pericolul, secretarul de stat o luă la fugă pe ușa din dos, unde îl aștepta trăsura, cu care merse la gară împreună cu dr. Huszagh. Zărind mulțimea trăsura începă să arunce cu petri după ea. Trăsura a suferit mult în urma acestui bombardament neașteptat, dér cei ce se aflau într'insa au scăpat numai cu spaima. Se dice, că o petră a nemerit pe un locuitor din Gyetva, rânindu-l săngeros.

Firesce, că scirea despre această huiuire a secretarului de stat s'a lătit pretutindeni ca fulgerul și foile guvernului pun în perspectivă agitatorilor din Gyetva pedepsa cea mai aspră.

Casul este destul de însemnat, fiind-că denotă cât de mare este amărăciunea chiar și între Maghiari din cauza uneltirilor nesfârșite pentru înființarea de școle de stat în paguba școlilor confesionale.

ței lui. El era politic și prin urmare dator să jionescă multe interese și espus a produce aumosități adenci; om de guvern, și prin urmare înconjurat de partizani de ocaziune, cari răspândeau la picioarele lui tămăia unor apologii esagerate, pe când adversării lui îi contestau meritele cele mai învederate; scriitor polemisant, și prin urmare nevoit a da și a primi ofense ce treceau peste regulele cavalerismului, câte odată silit a se lupta cu arme otrăvite. Vițorea măsurilor ce lua contra adversarilor săi, cuvintele amare ce îi scăpau la intrunirile publice său de pe tribuna parlamentului, articolele virulente ce publica, nervositatea câte-odată neplăcută a omului de partid său a politicului vindicativ, său chiar ore-cari necorectitudinile regretabile au stîrnit adesea asupra capului său adevărate vijelii, au deslănțuit patimii furioase, au ridicat acușării întemeiate. Mânia a născut ură și ura mânia, rănile, rânii. În asemenea împrejurări, era cu neputință ca critica să nu fi trecut dincolo de marginile fixate de dreptate și adevăr.

Născut dintr'o familie boierescă, cătră sfirșitul epocii fanariotice; copilarind în nise timpuri de impilare și nedreptate, de putere neînfrinată pentru cei mari și de supunere orbă pentru cei mici; deschidend ochii în lume de-odată cu aurora restatornicirii domniilor pământene și cu redestep-tarea simțimentului de demnitate națională; începând a gândi pe când mulți inși își făceau iluziuni asupra protectoratului rusesco; elev al unei școli franceze din Iași și al colegiului din Lunéville; primind ultimul lustru al învățaturii scoiare în Berlin și idei practice despre întărirea Prusiei prin reformele populare ale lui Stein și Hardenberg, — Kogălniceanu este un amestec straniu, dér fatal, de versalitate bizantină și brutalitate feudală, de vițile regimului vechi și de nobilele aspirațiuni ale secolului nostru, de încredere naivă în binnă-voința Rusiei și de generosele aventuri pentru fericirea „țerișorii” lui, un mixtum-compositum de tiran și democrat, un Pisistrat, care la nevoie devine Pericles. Tôtă ființa lui pare o enigmă, o adunătură de calități con-

tradițorii, egoism și generositate, asprime și blândete, violenție și francheță, înjosire și eroism. Discursurile, scrierile ca și faptele lui ne insufă admirație pentru campionul drepturilor noastre și apărătorul impilaților, pe când adevărate motive ale multora din ele ne âmplu de întristare pentru caracterul lui. Se pare, că două ființe deosebite locuiau în sufletul lui, două ființe nu numai contigue, ci și împletite și întrțesute. Ele sunt urzela și bătătura acestei stofi bisare, care bate aci în roșu aci în verde, aci în galben, aci în albastru, întocmai ca cele producțiuni admirabile ale industriei, cari ne întâișeză de-odată colorile de pe gușa porumbului: ceva alcătuit din cotradicții, în care o faptă jură cu alta o vorbă desminte pe alta, o declarațiune este antipodul celei anterioare.

Decă Mihail Kogălniceanu ar fi fost cum-va un om slab de minte sau o inteligență mediocră, ori cine și-ar puté esplica ușor această cotradicție flagrantă între vorbă și vorbă, între faptă și faptă. Decă ar fi fost un fantastic ca Nicolae Mavrogheni, incohe-

rența era rezultatul firesc al complexiunii sale psihologice. Dér Kogălniceanu era o inteligență superioară, de o cultură iatină și variată, de un simț fin, care vedea ridiculul numai-decât si scia cum să-l evite. Cotradicțiile caracterului său se esplică numai prin influențele cotradictorii, la cari au fost espuse copilaria, tinereța bărbăția și bătrâneța lui, și prin cotradicțiile unei epoci, în care viața noastră patriarhală a fost dintr'o dată copleșită de influențe străine, cari, în acelaș timp cu părțile lor bine-făcătoare, au altoit pe caracterul nostru național burueni vătămătoare. Astfel revărsările ruriilor aduc ou densesle uoidul și nomolul fecund, care sunt speranța agriculturului, dér lasă în urma lor smircuri și viróge ale căror emanății umplu atmosfera de miasme molipsitoare.

Êta omul în complexiunea lui sufletescă. Vom analiza în articolul următor rolul lui social.

(„Epoca Literară”).

Este semnificativ acest cas tocmai acum când în Pesta e intrunit ca contrapond față cu congresul școlar liberal guvernamental și congresul învățătorilor catolici unguri având de scop între altele de a protesta în contra planului guvernului de-a nimici școlile confesionale, prefăcându-le în școlile de stat.

Invitare la prenumerațiune.

(Fine.)

Am amintit acestea, nu ca să facem cu ele reclamă negustorască, ci pentru ca să punem în evidență, câte se cer dela un agronom, și cel, care se încercă să facă o carte de agricultură, cător necesități mari nu trebuie să satisfacă el, după cât de multiplă și de variată este și cheamarea agriculturii. Nu pretindem, că am făcut cine scie ce lucru mare, decât că am încercat să dăm în mâna poporului nostru o carte de absolută și imperioasă necesitate, și conformă cu trebuințele sale. Atât și nimic mai mult.

Planul odată conceput, ne-apărat, că nu puteam rămâne mult timp la indoelă asupra formei și estensiunii mai potrivite, ce este a-i da. Manuale elementare și broșuri pentru popor nu erau de ajuns, deorece astfel de scrieri există mai multe, — bune și mediocre, dér există.

Noi am preferit a destina cartea noastră pentru factorii aceia încercați, cari au dovedit a fi agenții cei mai apți pentru propagarea luminei și culturii în popor: preot, învățator, primar, notar, cu un cuvânt pentru omenii cu ore care cultură, și cu anumite noțiuni, cât de elementare, de fizică, botanică, chimică, cari pe de-o parte și ei se ocupă cu agricultura în mod practic, ér de alta sunt chemați a da povețe și îndrumări poporului și în ramura acesta.

Mai departe am căutat, ca cestiunilor cardinale, cari interesază și privesc de aproape și direct pe poporul nostru, să le dăm o dezvoltare cât se poate de mare, încât să deșteptăm și în inteligența noastră de pe la sate interesul către scrutarea naturii, punându-o în posibilitatea, ca și dănsa să facă observațiuni proprii în cercul ei restrins de activitate, și să potă ține conferențe și prelegeri publice despre cestiuni economice locale, cari îi interesază de-apropo, și fără de a mai avea necesitate de-a consulta alte cărți și din limbi și literatură străine, cari nu prea sunt fă-căruia la îndemână.

De aceea noi am destinat cartea noastră ca carte didactică pentru școlile secundare și superioare; școla centrală și superioară de agricultură, pentru școlile preparandiale și seminarii, și ca carte de consultat pentru studiul propriu, pentru preoți, învățatori, proprietari de moșii și arendași, și de povețe cu toate cestiunile, cari se rapoartă direct la agricultură.

Cartea va cuprinde 4 părți, dintre cari fă-care va forma un volum deosebit, dér formeză parte integrantă, din unul și același op. Partea I: *Agrologia*, tratată despre agricultură în genere. Part. II: *Fito-technia*, tratată despre cultura specială a plantelor agricole. Part. III: *Zootechnia*, va trata despre creșterea și cultura vitelor în genere și în special, dimpreună cu lăna-ria și industria lăptăriei moderne. Part. IV: *Economia rurală* cu organizarea moșiilor atât de mari, cât și mici, înainte și după comasare. Horticultura și viticultura sunt escluse, lăsate în sarcina omenilor de specialitate: în schimb însă am dat o dezvoltare largă și detaliată pășunilor de munte, fâneațelor și pășunilor artificiale, irigațiunilor și drenajurilor.

Fă-care volum va fi de circa 20—23 cole de tipar cu 200—250 figură esplicative în text. Hărțiă bună și tipar elegant. Oțișeur de mașină dela fabricele cele mai celebre, și curente la noi. Cartea este aprobată de On. Minister de agricultură al României ca carte didactică.

Până acum avem deja terminate Part. I și II, și gata de imprimat pentru cari deschidem lista de subscripțiune și până la primele zile ale lui Septemvru, cu în-

ceputul noului an școlastic le vom da tipărite gata, pentru a putea fi introduse ca manuale didactice în școlă. Dacă vom găsi din partea publicului și a Autorităților naționale sprijinul necesar, vom continua cu prelucrarea celorlalte părți a III și a IV, al căror material îl avem în mare parte colectat gata, și cu ele sperăm să putem satisfacé tuturor cerințelor poporului nostru. Am reușit séu nu în țelul propus, publicul cetitor va aștepta și decide, ca singur competent.

Insé nu este de ajuns ca omenii de specialitate numai să-și facă datoria în conștiință, să-și sacrifice o parte însemnată din viață, sănătate și averi pentru adunarea și coordonarea materialului, ci ei au lipsă de sprijinul moral și material din partea publicului consumator, ca să fiă susținuți și încurajați în întreprinderile lor.

În scopul acesta ne adresăm și noi către *Venerabilele Consistore diecesane* de peste muntii, către on. *institute de credi și economii, naționale*, către reuniunile de preoți și învățatori, ca să ne dea valorosul lor concurs moral, prin deschiderea de liste de abonamente, între membrii și clienții mai cu dare de mână ai lor.

Cu privire la preț nu putem da actualmente volumul mai jos de 4 corone, pentru România 5 lei, din cauză, că clișeurile sunt foarte scumpe și reclamă sume însemnate de bani, deosebit de ele costă scump tiparul, hărțiă, broșatul, — precum și un modest beneficiu pentru munca autorului. Totuși, dacă ni-s'ar asigura de mai înainte măcar abonamente pentru câte 1000 exemplare, ca să se acopere o parte din cheltuelile de tipar, bucuroși am fi să scădem prețul la 3 corone, așa că prețul opului întreg s'ar veni la 12 corone, cum se vënd atari cărți și în limba germană, franceză etc. cu literatura și debușul lor însemnat, al căror tirajiu este de decî de mii de exemplare.

Lista de abonament este de a-se adresa tipografiei *A. Muresianu*, în Brașov, de unde se vor trimite și cărțile.

București, Iunie 1896.

Dr George Maior.

Pentru ce mint femeile?

Așa-déră ele mint? Mi-se pare, că da, și încă, după o statistică făcută de profesorul din Paris, Lombrosó, ele mint aproape de 3-ori mai mult, decât bărbații. În Paris unde a apărut prima dată statistica lui Lombrosó, femeile sunt foarte iritate și supărate asupra dănsului. Tote femeile se simt ofensate și caută un bărbat nobil, care le-ar pute apăra. Damele din Paris, au avut mai multe interviuri cu diferiți bărbați de frunte, dér durere, aceștia toți au dat drept profesorului Lombrosó.

Între cei intervievați primul a fost Mersel Prevost. Fôia „Gil Blas“ scrie, că tinêrul Mersel nu numai că a dat dreptate lui Lombrosó, declarând, că femeile mint mai mult decât bărbații, dér el merge și mai departe și dice, că nu numai femeile mint, ci și băeții și toți slăbănogii, deorece simburile minciunii zace în slăbiciune.

Femeile mint, dice Mersel, deorece ele snt cele mai slabe. Pentru femei minciuna este arma de apărare față cu secul mai tare. Prin minciună femeile voesc să atragă asupra lor sentimentul compătımirei ceea ce nu arată alta, decât slăbiciune, deorece o fință „tare“ nief odată nu doresce să fiă compătımită. Afară de aceea, femeile mint și pentru aceea, că pe ele nu le opresce nief o lege, orf convențiune socială. Minciunna lor nu le strică, deși une-ori le cauzesă și lor anumite neplăceri picante.

Un alt interviu, ce l'au avut femeile parisiene cu Paul Hervieu, redactorul diarului „*Tenailles*“, este cam de același sens: Hervieu dice, că femeile mint, deorece în societate ele au un rol de-a doua mână. Așa, de exemplu un servitor, un birjar, ou un cuvânt ori-ce individ aflător în serviciu umblă din cas în cas să inșele cu minciuni

pe stăpânul său, pe când stăpânul nief odată n'are lipsă să mintă înaintea lor.

Tot astfel Hervieu dice, că pentru femeia minciunna este arma slăbiciunii față cu puterea. Pentru a dovedi mai bine acesta, Hervieu aduce și un exemplu: Pof-tiți, dice el, și paneți o pisică față în față cu un câne. Cănele ar voi să atace pe pisică, dér atunci pisica se sburlesce asupra cănelui, voinde să-și arate puterea, pe care nu o are. Asta nu e alt-ceva, decât minciunna pisicii față cu cănele, simținduse ea (pisica) mai slabă.

Al treilea interviu, ce l'au avut femeile parisiene cu Maurice Barrés, redactorul diarului „*Journée parlamentaire*“, a avut cu totul alt rezultat. Acesta este un apărător al „secului frumos“ și dice, că se înșelă foarte tare cine crede, că femeile mint mai mult, decât bărbații. Lucrul stă cu totul altfel.

În politică, în viața publică, în societate, în tot locul, pretutindenea, unde bărbatul jôcă un rol, luptă și eluptă numai și numai cu aceea armă pustiitoare, ce se numesce minciună.

Între program politic de vorbire, într'o prelegere a unui profesor de filsofie în scrierile romanțierilor: în toate acestea sunt mai multe minciuni, decât în toate iniunile femeesci.

Barrés mai dice, că femeile nu se pot aseména în minciuni cu bărbații. Bărbații sunt cei dintâi mincinoși. Din contra însă, femeile sunt pururea sincere și vor rămânea pentru vezi emblema sincerității. Asta o dice d-l Barrés. Cine nu scie ce e femeie, n'are decât să-l credă!...

SCRII ULTIME.

Viena, 8 Iulie. Primarul Vienei Strobach, a fost în vizită la cardinalul Agliardi. La plecarea nunciului din gara de Vest, se aflau prezenți ambasadorii Franciei, Spaniei și Turciei.

Belgrad, 8 Iulie. Ambasadorul austro-ungar, br. Schiessl a fost chemat, la Viena de contele Goluchowsky ca să raporteze despre cele petrecute cu ocazia vizitei Principelui Montenegrului în Belgrad. Baronul Schiessl va merge și la Ischl spre a raporta personal Impăratului.

Berlin, 8 Iulie. Sforțările vice-regelui Li-Hung-Tschang de a îndupleca pe colonelul prusian Liebert să între în serviciul chinez au avut rezultatul așteptat. La tómnă plécă Liebert împreună cu alți 50 oficeri germani în China spre a organiza armata chineză după modelul celei germane.

Roma, 8 Iulie. Diarul militar „*Esercito*“ publică, că din 9820 de albi, cari au luat parte la lupta în Abba Carima, nu s'au întors decât 4792, inclusiv cei 8 oficeri și 195 de soldați liberați din captivitate de către generalul Baldissera. Lipsesc deci 5588 de omeni; dintre aceștia au fost imormențați 3079; rămân dér 2509, cari sunt séu prisioneri ai Negusului séu au perit și nu li-s'au găsit încă cadavrele.

Atena, 8 Iulie. Din Santorin se anunță, că Cretenii résculați au comunicat consulului grecesc din Cănea, că sunt decizi a institui un regim provisoriu și a cere Porții și Pute-rilor o autonomie asemenea celei din Samos.

Décă Pórtă refuză această cerere, atunci regimul provisoriu, în capul căruia va fi Hadschi Michalis Ian-naris, va declara unirea cu Grecia.

Belgrad, 8 Iulie. Partida liberală și radicală va începe o acțiune mare pentru a răsturna guvernul actual. Cabinetul Novakovic e sprijinit de regina-mamă Natalia, care esercită o mare influență asupra fiului séu. Ea-i ține parte cabinetului, pentru-

că urmăză o politică rusofilă. Se dice acum, că liberalii și radicalii sêrbii vor să arangeze în zilele următoare mari meetinguri, în cari vor protesta contra politicei guvernului și vor demonstra tot-odată în contra reginei Natalia.

Sofia, 8 Iulie. Sâmbătă s'a ținut consiliu de miniștri, care s'a ocupat cu reprimirea lui Bendareff și a lui Grueff în armata bulgară. Miniștrii să fi decis unanim, că mai bine vor dimisiona, decât să subscrie un astfel de decret, prin care acelor doi oficeri li-s'ar da pe mână tótă puterea militară bulgară, decât se vor puté re'ntorce cu rangul de generali. Ministrul de război Petroff, care va merge la Carlsbad la prințul Ferdinand, îi va raporta în acest sens.

DIVERSE.

Carieră greșită. Pe piscul muntelui Sand Mountain (Statele-Unite) a murit în luna trecută un om bătrân, care odată s'a bucurat de mare renume, dér de mulți ani se retrăsese într'o peșteră de pe piscul muntelui Sand Mountain și acolo a trăit retras până la mórtea sa. Numele acestui bătrân este Dr. Lazarus, care înainte de asta cu 20 de ani în New-York era cel mai renumit medic. Mai târziu însă, renumitul medic deveni cel mai mare anarohist, așa, că în scurt timp toți l'au părăsit. Atunci, când era părăsit de toți, s'a retras în peștera de pe muntele amintit și în tótă viața lui nu s'a mai coborît de acolo. Dr. Lazarus avea cu sine în peșteră 2 capre, cu laptele cărora se nutrea, apoi el însuși își cultiva céiul, ér de alte celea nief nu mai avea lipsă. În loc de cal se folosia de un bou bătrân. După mórte Lazarus a fost imormențat de către familiile cele mai de frunte din New-York într'o criptă frumoasă din cimiterul „*Huntersville*“ de acolo.

Cea mai mare corabiă de război. Cea mai mare corabiă de război din lume s'a construit acum de curând în Anglia. Corabia a fost pusă pe apă în zilele acestea și pórta numele: „*Terrible*“. Lungimea ei este de 164 m., lărgimea de 21.6 m. Pe corabiă se află două mașini de vapor cu o putere de 28,000 de cai.

Literatură.

În editura librăriei naționale N. D. *Milosecu* din Têrgu-Jiu (România) a apărut: În viltoare, nuvele de A. *Vlăduță*, — un elegant volum, tipărit pe hărțiă de lux, în mărime aproape de 200 pagine. Conține 21 scrieri deosebite, a căror valóre o arată însuși numele distinsului autor. Prețul 2 lei. Se poté procura și dela librăria Ciurou, Brașov.

Primăvară, revistă enciclopedică lunară, Organul societăței de agricultură și industria „*Primăvara*“ a jud. Prahova. directori: Ioan Gr. *Sorescu* și George *Cernat* (agricultori) Administrator: Nicolae *Prușanu*. Abonamentul: 4 lei pe an în țără — 5 lei în străinătate. Nr. 6 a apărut cu următorul sumar: Cronică agricolă de I. Gr. *Sorescu*; Pozițiunea absolv. șc. de agric. de Un agricultor; Despre lux și legile as. lui la români de C. *Stăncescu*; Câte-va cuvinte as. fertilit. solului de G. P. *Negulescu*; Omul de modă și omul de merit de I. *Neagu*; Necunoscuți (poesie) de N. *Gideu*; Cum se așterne (poesie) de C. M. *Mulțescu*; Copii de Gr. *Voiculescu*; Importanța și rol. comer. și industr. de Gh. *Negoescu*; Din suferințele învățatorului. (poesie) R. N. *Begnescu*; Influența educatorului de I. I. *Birzea*; Din duhul sfint o friptură (anec. pop.) de Modestu; Școla de zahăr și cultura ei de I. E. *Mihăescu*; Din obs. staț. udometrice de Dem. *Mindricelul*; Alesul și înălbitul paelor p. pâlării de M. *Balaban*; Cât-ceva de N. *Prușanu*; Posa. lunară de „*Primăvara*“.

In editura librăriei H. Steinberg din București (Strada Șelari Nr.) a apărut: **Chestiuni de învățământ**, un volum de 340 pagini, note asupra învățământului primar de d. A. Lupu-Antonescu, profesor și inspector al școlilor primare și normale. Cuprinde următoarele capitole: Statul și învățătorul.—Alexandri și C. Negruzzi pedagogi.—Cartea de cetire.—Programa studiilor primare.—Cine, ce? Un învățător inimos.—Negru pe alb: sărăcimea școlilor rurale, recrutarea învățătorilor, localurile, circumscripțiile școlare etc.—Conferințele didactice.—Cucerii de Ruși.—Examenile particularilor.—Școla și școlarii.—Un document școlar: reformele propuse de consiliul general de instrucțiune din 1884.—O excursiune la țară.—De vîndare la toate librăriile românești. Prețul 2 lei.

A apărut un nou volum de D. Telear cu titlul: **Realiste**. O colecție de povești scurte, epigrame, pasteluri și descripții în versuri, cari corespund perfect titlului lor. Pline de acel humor sincer și nesilit, scrise într-o limbă simplă lipsită de artificii, în acea limbă a poporului, pe care o mănușește cu atâta ușurință cunoscutul autor, ele sunt de un farmec desăvârșit. Indemnăm pe public să le cumpere. Prețul unui exemplar broșat 1 leu 50 bani.

Domnii abonenți, cari încă nu și-au reînnoit abonamentul, să binevoiescă a-l reînnoi neamănat, ca să nu li-se întrerupă regulata expedare a ziarului.

Administrațiunea
„Gazetei Transilvaniei”

Cursul la bursa din Viena.

Din 8 Iulie 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.65
Renta de corone ung. 4%	99.35
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%	124.50
Impr. căil. fer. ung. în argint 4 1/2%	101.45
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121.75
Bonuri rurale ungare 4%	97.35
Bonuri rurale croate-slavone.	97.25
Imprum. ung. cu premii.	150.75
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	139.—
Renta de hârtie austr.	101.45
Renta de argint austr.	101.80
Renta de aur austr.	123.45
Losuri din 1860.	145.50
Acții de ale Băncii austro-ungară.	957.—
Acții de-ale Băncii ung. de credit.	382.50
Acții de-ale Băncii austr. de credit.	354.75
Napoleonori.	9.51 1/2
Mărci imperiale germane.	58.75
London vista.	119.85
Paris vista.	47.62 1/2
Rente de corone austr. 4%	101.20
Note italiene.	44.35

Cursul pietei Brașov.

Din 9 Iulie 1896.

Bancnote rom. Camp.	9.46	Vënd.	9.50
Argint român. Camp.	9.40	Vënd.	9.45
Napoleon-d'ori Camp.	9.48	Vënd.	9.52
Galbeni Camp.	5.60	Vënd.	—
Ruble rusești Camp.	126.50	Vënd.	—
Mărci germane Camp.	58.30	Vënd.	—
Lire turcești Camp.	10.70	Vënd.	—
Scris. fonc. Albina 5%	100.75	Vënd.	101.75

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactor responsabil **Gregoriu Maior.**

Nr. 8509—1896.

PUBLICAȚIUNE

referitoare la măsurarea dărei de câștig clasa III. pe anii 1896, 1897, 1898.

Oficiul de dare orășenesc publică spre generală cunoștință că On. direcție de finanțe reg. ung. din loc prin esmisul din 4 Iulie 1896 Nr. 20655/896 și conform §. 12 Art. de

lege 44 din anul 1883, a trimis la oficiul de dare orășenesc consemnarea dărei, care conține sumele dărei ce sunt a se plăti de contribuabili după câștiguri clasa III pe anii 1896, 1897, 1898. Acesta consemnare, în sensul §. 18 Art. de lege 44 din anul 1883 stă la dispoziția respectivilor 8 zile adevăd dela 9—16 Iulie 1896, dela 7—12 ore a. m. spre vedere, în localul oficiului de dare orășenesc, ca ori-și-cine referitor atât la persoana lui cât și a altuia să se informeze cum este taxat, ca având să facă vre-o observație, să o potă face.

Aceste observări se pot preda în scris la direcția de finanțe reg. ung. în restimp de 8 zile, cât sunt consemnările espuse la vederea contribuabililor. Mai târziu sunt a se preda la comisia de taxare, în casa sfatului.

Totodată cu acesta se aduce la cunoștință și zilele în care se pertractează taxarea dărei după câștig clasa III. de către comisia respectivă. Aceste pertractări se țin în casa sfatului, fie-care di dela 7 ore a. m. până se va fini pertractarea din urmă a postului de dare, din cele destinate a se pertracta pe fie-care di.

La aceste pertractări contribuabilii având a face obiecțiuni contra taxării, le pot valida ori personal ori prin plenipotenți provăduți cu procură.

Taxarea dărei va urma în ordinea următoare, care nu va fi de loc schimbată și anume:

Sâmbătă 18 Iulie 1896.

Dela post 1—57, a consemnării de dare: dulgheri (lemnari), aurari, giuvaergii, mășari și fabricanți de calapode.

Luni 20 Iulie 1896.

Post 58—145 a consemnării de dare: moșe, tinichegii, birjari.

Marți 21 Iulie 1896.

Post 146—193 a consemnării de dare: cismarii.

Mercuri 22 Iulie 1896.

Post 194—269 a consemnării de dare: papucarii, comercianții de încălțăminte, barbieri și friseri.

Joi 23 Iulie 1896.

Post 270—328 a consemnării de dare: fabricanții de candite, cofetarii, arhitectii, zidarii, antreprenorii de zidiri, strungarii, pictorii de portrete, fotografi, văpsitorii de strae, de odăi, de postav, de piele, pictorii de decorații, văpsitorii cu lac.

Vineri 24 Iulie 1896.

Post 329—422 a consemnării de dare: căruțașii ce transportă năsip, cărușii, posesorii de băi, arendașii de băi, baia de abur.

Sâmbătă 25 Iulie 1896.

Post 423—476 al consemnării de dare: farmaciștii, comercianții de broderii și împletituri, putinari, plăpcomari, tapetarii, urlueri, rotarii, pălărierii, comercianții de pălării, perierii și proprietarii de bordele.

Luni 27 Iulie 1896.

Post 477—510 a consemnării de dare: fabricanții de apă soda, fabricanții de parchete, țigle, oțet, scaune de trestie, fabricanții de lemnarie, cement, mobile de fer, condite, fabricanții de peile, posesorii fabricelor de gaz, fabricele de săpun, mașini și fabricate de metal, turnătorii de fer și fabricii de mașini, fabricele de petrolu, de împletit coșuri, grădinarii, mănășari, croitorii și fabricanții de trăsuri.

Marți 28 Iulie 1896.

Post 511—558, 571—574 a consemnării de dare: comercianții de mobile și așternut, negustorii dela sate, comisionari, comersanți de cement, lemne și lemnării la zidiri, ape minerale, produse, pânză, confecționarii de haine bărbătești și de dame. Negustorii de încălțăminte și tablouri, mărfuri de modă și pălării de dame.

Mercuri 29 Iulie 1896.

Post 559—570 și 575—607 a consemnării de dare: Librării, făinarii, Posesorii de mori și arendași de mori, neguțătorii de manufactură, pânzării, marchetăni și mărfuri de modă.

Joi 30 Iulie.

Post 608—652 a consemnării de dare: Magazia de sare, Magaziile cu Coloniale, vâpseli, neguțătorii cu mărunțișuri (Greisler).

Vineri 31 Iulie.

Post 653—707 a consemnării de dare: Neguțătorii cu mărunțișuri cari tot odată se ocupă și cu cărciumărit.

Luni 3 August.

Post 708—768 a consemnării de dare: Neguțătorii cu Icoane, Pome, Ulei, Pește, grâne, lână și speculanți mică.

Marți 4 August 1896.

Post 769—840 a consemnării de dare: Speculanții și vîndătorii de pește, fructe, Lână, lucruri de mâncare, Păseri, Ouă, Smântână Unt, Ciapă și zarzavatură.

Mercuri 5 August.

Post 841—852 a consemnării de dare: Opticheri, Comersanții cu mărfuri de piele, porcelan, sticlă, mașini de cusut, ferarii, mai departe dela Post 853—892 Cărciumarii ce vînd beuturile altora așa numiți cărciumari cu groșița. Cărciumari și vîndători de licherii.

Joi 6 August.

Dela Post 893—937 al consemnării de dare Cărciumari.

Vineri 7 August.

Post 938—980 al consemnării de dare Cărciumari.

Sâmbătă 8 August.

Post 981—1013 al consemnării de dare, Cărciumari, restaurantii, posesorii de hotele și arendași de hotele, Groziții de bere și vinuri, fabricii de Rosol, Licher spirt și bere, și posesorii de Cărciume.

Luni 10 August.

Post 1014—1055 al consemnării de dare: Petrarii, depouri de monumente, Compactorii, Tipografi, Redactorii și editorii de ziare, ascuțitorii de cuțite și cuțitarii, funarii, petrarii, liferantii de petriș, și cari dau mîncări p'afară (Kost). Arendașii pentru vîptualii la spitaturi și închisori, Arendașii de cafenele și posesorii lor.

Marți 11 August.

Post 1056—1129 a consemnării de dare, Zidari, Lăcătuși, Colectanții de loteriă, neguțătorii de cai și samșari, fabricanții de mașini și Organe, Mășari, Ciasornicari, Posesorii de mori și arendași, Morari, Cherestegii.

Mercuri 12 August.

Post 1130—1182 a consemnării de dare: Veterinari, Dentiști, Medici, medicii de dinți, Advocați și notarii publici.

Joi 13 August.

Post 1183—1233 a consemnării

de dare: Brutari, franzelari și fabricanți de turte.

Vineri 14 August.

Post 1234—1307 a consemnării de dare: zarafi, bancheri, Pilarii, Postovarii, Decatirii, fauri, spălătorii, Șelari, posesorii de pensionate pentru copii și copile, Asil de copii, Căldărari, Curerari, Cojocari, școla de dans și argășitorii.

Luni 17 August.

Post 1308—1367 a consemnării de dare: Profesorii de limbă streine, Contabili, profesorii de clavier și musică, croitorii de băbați și dame, Confecționarii de Albituri și depouri de Pianuri.

Mercuri 19 August.

Post 1368—1443. Maestru de postă, antreprenorii postali, liferanți de lemne ale orașului, speditorii ai căilor ferate, voiajerii, agenții de asigurare și comerciali, abator orășenesc, casa de zălogire și capela orășenescă.

Vineri 21 August 1896.

Post 1444—1507 a consemnării de dare: antreprenorii dela căile ferate, antreprenorii de curețenia orașului, pompe funebre, birourile de plașare, budarii, executorii, posesorii de dîrste, musicanții țigani.

Sâmbătă 22 August 1896.

Post 1508—1557 a consemnării de dare: măcelari, sarcutieri și fabricanții de salam.

Luni 24 August 1896.

Post 1558—1853 a consemnării de dare: Arendașii de pămînturi.

Marți 25 August 1896.

Post 1854—2153 a consemnării de dare: Arendașii de pămînturi.

Mercuri 26 August 1896.

Aceia cari au fost pe urmă inđuși în consemnare.

Vineri 28 August 1896.

Intreprinderile și Reuniunile cari sunt obligate a da socoteală publică. Brașov, 4 Iulie 1896.

Oficiul de dare orășenesc.

Nrul 9726—1896.

Concurs

Se escrie concurs pentru postul de practicant de concept, devenit vacant la acest magistrat. Leafa anuală 500 fl. și 100 fl. bani de locuință. Recerințe: testimoniu de moralitate, testimoniu asupra cunoșterii acelor 3 limbi ale patriei și asupra absolvării studiilor juridice în științele de drept și de stat. Petițiunile instruite cu aceste documente au de a se așterne până în 31 Iulie a. c. la 12 ore la prânz la acest magistrat.

Reflectantul are să se deobligă la depunerea în decursul a 2 ani al examenului de stat în științele de stat.

Brașov, 2 Iulie 1896.

1016,1—2 Magistratul orășenesc.

Anunțuri

(insertiuni și reclame)

Suntă a se adresa subscrisei administrațiunii. In cazul publicării unui anunț mai mult de odată se face scădemînt, care crește cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

Administr. „Gazeta Trans”